

nogensinde skulde indtræffe, at de vilde være daarligere lønede, end de vilde have været, dersom de vare blevne staaende i Nummer. Ligesom jeg saaledes ikke kan skønne, at der er nogen egentlig Retgrund til at bevilge dem dette Tillæg, saaledes troer jeg heller ikke, at det er begrundet i Billighed. Jeg maa nemlig tillade mig at henvende det høitærede Things særlige Opmærksomhed paa, at disse Embedsmænd for Diebliffet virkelig ere bedre lønede end deres Jevnaldrende i Marinen. Foruden det Embede, de beklæde, have de nemlig tillige en anden lønnet Post, idet de begge ere Havnemestere i Kjøbenhavn, hvorfor den Eine har aarlig 300 Rbd. og den Anden 400 Rbd., og de ere saaledes bedre lønede, end de vilde have været, hvis de vare blevne staaende i deres Nummer i Marinen og hvis man nu vilde bevilge dem dette Gagetillæg, vilde de i en endnu høiere Grad en forhen blive stillede gunstigere end deres Jevnaldrene. Hvad den anden Deel af dette Endringsforslag angaaer, at 600 Rbd. af Vetermesterens Gage kun skal være et personligt Tillæg, saa maa jeg hertil bemærke, at denne Embedsmand tidligere væsentlig har været lønnet med uvisse Indtægter. Dette var i flere Henseender uhenftgsmæssigt, og det er derfor foreslaaet, at han istedet derfor skal sættes paa en fast Gage, som omtrent svarer til den, han tidligere havde, og denne Gage vil saaledes beløbe sig til 1200 Rbd. Vi have troet, at det var en for høi Løn for en Stilling, der ikke er mere ansvarfuld og byrdefuld end denne, men der er i den nuværende Vetermesters personlige Forhold Noget, der har gjort, at vi vilde ansee det for ubilligt, om Lønnen strax blev nedsat. Derimod have vi troet, at for hans Eftermand vilde 600 Rbd. være et aldeles anstændigt Bedrag, og vi

have derfor foreslaaet, at en Bemærkning derom optages i Finantsloven.

Marineministeren: Med Hensyn til det første Endringsforslag om en Nedfattelse af 300 Rbd. i Udgiften til Generaladjutantens Secretair, skal jeg tillade mig følgende Bemærkninger. Generaladjutantens Secretair er, efter sin Stilling, en høit betroet eller i det Ringeste, meget betroet Embedsmand; alle de Forestillinger, der gaae fra Ministeriet til Hans Majestæt, og omvendt, alle de allerhøieste Resolutioner, der komme fra Hs. Majestæt og gaae til Ministeriet, gaae igjennem hans Hænder. Det er følgerigt af Bigtighed for Ministeriet, at det er en Embedsmand, som man kan stole paa, og det forekommer ideimindste mig, at denne Post derved er bleven en af dem, der i Almindelighed betales høiere, selv om Arbeidet ikke optager saamegen Tid, som ved mange andre underordnede og meget mindre lønede Embeder. Hvad angaaer det her foreliggende specielle Tilfælde, skal jeg ikke undlade at bemærke, at der let kan indtræde det Tilfælde, at der ved den foreslaaede Gagenedfattelse af 300 Rbd. vil for Staten opstaae en forøget Udgift af 500 Rbd. Tingen er nemlig den, at denne Embedsmand er, saaledes som en æret Rigsdagsmand nylig udtalte, en hidtil ulønnet Embedsmand, det vil sige, han har forrettet denne Tjeneste for den Pension, han oppebærer, efterat han i 1848 ved det fgl. Admiraltits- og Commissariatscollegiums Ophævelse var blevet affædiget fra sin Post som Fuldmægtig med 800 Rbd. Pension. Han blev derefter, ifølge det Forbehold, som dengang blev taget, nemlig at de Herrer, der saaledes bleve affædigede, ved paakommende Leilighed skulde gjøre hvad Arbeide man vilde paalægge dem, anvist Sætatens Generaladjutant som Secretair.